

ZOEK HEM BIJ DE DODEN NIET

meditatie voor Pasen

“De Heer is waarlijk opgestaan.”

Het was met deze vreugdekreet dat de vroegste christenen elkaar begroetten op paaszondag. En tijdens hun samenkomst op Pasen wemelde het van dezelfde blijde uitroepen naar elkaar toe: *“Ja, Hij is waarlijk opgestaan”*.

De Christelijke boodschap was, en is, wezenlijk een Paasboodschap. Het Christelijk geloof was, en is, ten diepste een verrijzenisgeloof. Zonder opstanding uit de doden is ons geloof zinloos. Als Christus niet verrezen is, kunnen we de kerk beter sluiten en kunnen we gaan feesten en brassen. Een diepere zin is er dan immers niet. En morgen? Dan zijn we toch voorgoed dood.

Deze woorden komen niet van mij, maar wel van Paulus in zijn eerste brief aan de Korintiërs (hoofdstuk 15). Hij verzet zich tegen deze zinloosheid. Want, zo zegt hij in hetzelfde hoofdstuk van dezelfde brief, het is écht wel anders. De opstanding van Jezus uit de doden heeft alles radicaal anders gemaakt. Alles zal helemaal ten goede keren. Want het leven overwon de dood, voorgoed. Alles wat de wereld, de samenleving, onszelf als persoon kapotmaakt, zal uiteindelijk in het zand bijten. En ook uw dood, mijn dood, ons aller dood zal de nederlaag lijden. Alles is daardoor nieuw geworden.

Het graf is leeg.

Als we de evangelische verhalen over het lege graf lezen, valt het op dat Jezus er niet is. En des te indringender klinken de engelenstemmen in de oren van de vrouwen: *“Wat zoekt gij de Levende onder de doden? Hij is hier niet.”* Wat betekent: “U zult de Levende zien, maar niet hier in dit graf.

Fixeer u niet op deze negatieve plaats, want hier is alleen maar verdriet en dood. Ga weg van dit graf. Hier verlies je alleen maar tijd en energie. Het nieuwe leven is elders te vinden. U zult Hem zien. Hij komt u tegemoet.” Pasen is geen kwestie van ‘objectieve vaststellingen’ in de grafkelder, maar wel van een blij geloof dat de toekomst is begonnen. Een zonnig geloof dat alles ten goede komt, zoals het met Jezus ten goede kwam.

“En toch ...”

Paulus heeft gelijk: als u gelooft dat het leven de dood voorgoed overwonnen heeft, dan wordt uw leven gedragen door een optimistisch perspectief op de toekomst, zowel in het maatschappelijke als in het persoonlijke leven. Alles krijgt een andere dimensie in het licht van Pasen.

En dat betekent een enorme kracht. Een kracht om het niet op te geven, hoe zwart en uitzichtloos het nu-moment er misschien ook uitziet. Een kracht om op te boksen tegen de negatieve machten van het kwaad. Een kracht om niet gebukt te gaan onder de dood die ons allen zal bezoeken. Het Paaslicht zal ook ons eigen graf omgeven. Het is een kracht om steeds weer recht te krabbelen, om steeds weer opnieuw “*en toch ...*” te zeggen.

Uitdaging en appél

Met deze kracht komt eveneens een uitdaging. Pasen doet ook aan ons een appél om op te staan. Opstanding, verrijzenis, heeft immers ook te maken met opstaan uit de moedeloosheid. Uit de vertwijfeling. Uit de lethargie. Uit het cynisme. Ja, opstanding heeft zelfs te maken met opstandigheid tegen alles wat mensen fnuikt en vernietigt. In het persoonlijke en in het familiale, maar ook in het maatschappelijke leven. Zeker in 2018, in deze bange en verwarde wereld van ons die op drift is.

Onze paaswens is dat we ons leven kunnen leven in het licht van de verrijzenis. Dan is ook onze eigen verrijzenis reeds in dit leven begonnen.

Zalig Pasen!

Frans Van Looveren